

Има само един
свестен начин за
постигане на
признание, уважение
и приемане, който
е със срок на годност
"до вечността"

Рецепта XX

Знам, всеки тийнейджър иска да бъде силен и значим, да се чувства приет. Особено когато вижда, че реално трябва да направи "нещо", за да бъде признат.

Мина времето, в което са ти били достатъчни грижите на мама, тати, баба и дядо. Обичат те, угаждат ти - супер! Сега обаче трябва да докажеш кой си, иначе оставаш извън играта, а да бъдеш отхвърлен от своите връстници е непоносимо преживяване.

И ето, започва борбата. Някой се опитва да се докаже с бляскав ум, друг със силови методи, трети с оригиналност, четвърти, като престъпва рамките на обществените норми и т. н. Всеки избира нещо, което е валидно за неговото обкръжение.

В цялата тази "епопея" се оформя едно мнение: новото поколение има нови разбираня за живота, нови нужди - това е свят, който не е достъпен за по-възрастните. Младият човек днес се изправя пред проблеми, невиджани досега. Но фактически не е така - в книгата Еклисиаст 1:9-10 пише: "Каквото е

станало, това е, което ще стане; каквото е било извършено, това е, което ще се извърши; и няма нищо ново под слънцето. Има ли нещо, за което да се каже: Виж, това е ново! То вече е станало през вековете, които са били преди нас." Човекът е един и същ - преди 3000 години и днес, каквито душевни проблеми е имал тогава, такива са и в настоящето. И ако си мислиш, че никой никога не е преживявал това, което ти и твоите връстници изпитват, просто грешиш.

Има само един свестен начин да постигнеш признание, уважение и приемане, който е със срок на годност "до вечността": "Смиривайте се пред Господа и Той ще ви въздига" (Як.4:10). Това го пише в Библията. Книга, в която са описани съдбите на много различни хора: едните са надути, горди и... свършват в доста окаяно състояние. Другите чрез смирение пред Бога са достойни мъже и жени, издигнати от поколенията като образци, примери за подражание. Можеш да го провериш. Например историята за цар Давид, описана в книгите I, II и III Царе.

Най-вероятно, като чуеш за смирение, си предста-

вяш малодушие, примирение, слабост, безличие, страх и т.н. Може би това разбиране се дължи на културно-историческото наследство или на "матрицата", в която вирееш. За съжаление така и става с някои, които приемат позицията на смирение пред други хора, а срещу Бога се изправят.

Но кой е човекът, за да се страхуваш от него? Виж какво говори Бог в книга Исая 51:12-13: "Аз, Аз съм, Който ви утешавам. Кой си ти, че се боиш от смъртен човек и от човешки син, който ще стане като трева, а си забравил Господа, Създателя си, Който разпростря небето и основа земята; и непрестанно всеки ден се боиш от яростта на притеснителя..."

Като говорим за смирение, важно е да разграничаваме нещата. Библията ни говори да се смиряваме пред Бога, не пред човеци. Да признаеш авторитета на Бога в твоя живот. Да признаеш, че без Неговата помощ не можеш да разрешиш душевните си проблеми. Да признаеш, че без Него си едно голямо нищо.

Ако си дадеш сметка, че Синът Му Исус Христос е умрял на кръста, за да ти помогне, ако се смириш, приемеш Неговата помощ и продължаваш да се смиряваш пред Него всеки ден, резултатът няма да те разочарова. Чрез това смирение ти даваш свобода на Бога да действа в твоя живот. И бъди сигурен - Той иска само добро за теб.

Чрез смирението човек осъзнава своето истинско положение. Всеки, който се перчи със своята гордост и самочувствие, изглежда невероятно глупаво. Защото няма съвършени хора. Да се надуваш пред другите, а дълбоко в себе си да виждаш своята слабост - това е глупава игра. И за да не изпадаш в нелепи ситуации, трябва да подредиш някои неща.

И така, искреното смирение пред Бога ще ти даде ясно разбиране за самия теб. Като видиш ясно кой си, ще обичаш и приемаш околните с техните несъвършенства, както го направи Христос за теб. Ще си признат и търсен човек не защото ламтиш за влияние и власт, а защото се държиш с любов и уважение към другите. Докато гордостта и високомерието само раздалечават хората. Това е маска, която слагат страхливите. Тези, които се боят, че някой ще разбере колко много недостатъци имат.

Има и още нещо - едно качество, необходимостта от което не може да отрече никой, когато става въпрос за признание и значимост. Имам предвид мъжествеността. Как се постига тя?

Според някой мъжественост е да умееш да сечеш дърва и да яздиш кон, както е в една от рекламите. Според други - да опитаеш от "забранения плод" (дрога, алкохол и т.н.) с идеята, че си силен да се откажеш, ако не ти харесва, когато пожелаеш. Трети пък мислят, че важното е да се надуваш като пуяк и да твориш с юмруци "произведение на изкуството" върху нечие лице.

Но който избере тези пътища по някое време неминуемо загазва. Това ли е мъжествеността? Май нещо накуцва?

Стабилен образец за истинска мъжественост можеш да намериш в Библията. Христос е този достоен образец за подражание. От Него може да се поучи всеки тийнейджър. Вижте как се държи. Никога не предизвиква когото и да било, но и не се оставя хората да си мислят, че могат да Го използват.

Върхът на истинската мъжественост е делото, което Той извършва на кръста. Хората се оказват слаби поради греха. Ако не беше Той, всеки щеше да загине, "защото заплатата на греха е смърт" (Римл. 6:23)". Това е да защитиш слабия, като жертваш себе си. Христос има достатъчно сила, за да повали всеки, който се изправи срещу Него. Тези, които идват да Го хванат, са хилави и смешни пред Него. Те падат на земята само от две Негови думи: "Аз съм" (Йоан 18:6). Христос не се крие зад Своите ученици и не се опитва да бяга, а доброволно се оставя в ръцете на войниците, защото знае, че само така ще спаси хората.

Къде е Неговата тайна? Той е смирен пред Своя Отец.

Само чрез дълбоко смирение пред Бога ще изградиш у себе си истинска мъжественост.

Изводът е: само чрез дълбоко смирение пред Бога ще изградиш у себе си мъжественост. Дългът процес е, но си струва. Изглежда като парадокс, обаче е сигурно. Това е начинът, по който действа Бог.

Има и един хубав барометър за това качество: намиращ ли достатъчно сили и воля да се пребориш със собствената си гордост?

Това, което наричаме мъжественост, не засяга само господата, а и дамите.

Такъв е пътят за формиране на достойни и силни мъже и жени.

Докато пиша тези редове, не се чувствам на върха в това отношение, но съм сигурен, че този ориентир е точен. Уверих се лично.

Взemi за пример Христос и бъди уверен, Той гарантира.

Истински силна личност се изгражда само чрез смирение пред Бога.

Виж сам!

Емануил Рълков